

[Jørgen Jørgensen (Ullerup).]

ret; det kan vel efter det nuværende system ikke være anderledes, men måske var det muligt at undersøge, om man ikke på en hurtigere og mere direkte måde kunne få det frem, som den almindelige skatteborger søger, nemlig at hans sag bliver behandlet mere åbent under selve forhandlingerne. Når man har lejlighed til at se på sagerne, inden de ender ved landsskatteretten, ved man, at der i stor udstrækning går en række skrivelser frem ad kommandovejen og tilbage ad samme vej. Det er min bestemte opfattelse, at skatteyderne mange gange føler, at i det øjeblik, de har indgivet klage, bliver de bare afhørt, og det hele bliver skrevet ned, og så er de i og for sig uden nogen kontakt med, hvad det til syvende og sidst ender med. Når man har set disse mange selvmødere, som vi har i ligningsrådet, ved man, at det gang på gang hænder, at når man får talt med de pågældende og hører på dem, får man et helt andet indtryk end det, papiret gav, da de pågældende begærede lov til at møde. Jeg kan sige til den højtærede finansminister, at det kan svinge til begge sider: indtrykket af et fremmøde kan forstærke formodningen om, at der ligger bevidst snyderi bagved, men i mange tilfælde går det den anden vej.

Jeg tror, at man ved en saglig forhandling i det udvalg, som jeg forstår vi er enige om skal nedsættes, kan nå til nyttige resultater med hensyn til, om det er muligt at opnå en mere effektiv — her tænker jeg på det rent ekspeditions-mæssige — behandling af den række klagesager, som nødvendigvis må komme, så længe man bliver ved med at stramme kravene, og så længe man ikke har fået befolkningen til at forstå, at der ikke er andet at gøre end at opgive det hele og lidt til, for så bliver der ingen klager.

Jeg anbefaler altså det foreliggende forslag og takker finansministeren for den velvillige indstilling. Jeg håber, at vi ved fortsat velvilje fra begge sider — forslagsstillernes og finansministerens — kan nå et resultat, som kan bringe visse fornuftige ændringer i selve systemet.

Axel Sørensen: Det er snart 4 år siden, folketinget sidst beskæftigede sig med lands-

skatterettens forhold; dengang var det en hurtigere ekspedition af de indankede klagesager, det gjaldt, og en ordning, der tog sigte herpå, blev truffet gennem udvidelsen af medlemmernes antal. I årene siden da er man nået frem til at have fået alle de gamle sager afgjort, og jeg vil som formand for et skatteråd bringe min tak herfor.

Nu har man imidlertid ment, at selve landsskatterettens opbygning og arbejdsform bør omlægges. Det foreliggende forslag til folketingsbeslutning er fremsat af venstre og det konservative folkeparti og har til formål, at finansministeren lader nedsætte et sagkyndigt udvalg, hvis opgave det skal være at undersøge, om der er grundlag for at ændre landsskatterettens praksis og sammensætning.

I bemærkningerne til forslaget gives der udtryk for, at landsskatteretten burde omdannes til en egentlig domstol for at sikre skatteyderne en objektiv og alsidig bedømmelse af deres klager. Såvel blandt skatteyderne som i de forskellige instanser af skattemyndigheder vil der vedblivende være den opfattelse, at en vis forskelligartethed gør sig gældende med hensyn til, hvordan en række skattespørgsmål bør fortolkes, og den kritik, der fremsættes, fremsættes ofte ud fra følelsesmæssige, politiske eller saglige grunde eller en blanding af dem alle. Man har måske lov til at tro, at det er noget i den retning, der har fremkaldt det forslag, der her foreligger.

Til den ærede ordfører for forslagsstillerne, hr. Foged, der er medlem af landsskatteretten, vil jeg sige, at jeg som medlem af et skatteråd har set eksempler på, at der under en sags behandling og afprøvning ved landsskatterettens rejsehold ude i landet er fremført mange saglige argumenter for skatteyderen, som efter min opfattelse en rent juridisk skattedomstol ville have haft vanskeligt ved at nå frem til.

Det radikale venstre anser det for aldeles fornødent, at landsskatterettens sammensætning og arbejdsform bliver en sådan, at afgørelserne træffes ud fra en saglig og juridisk klar fortolkning af de gældende lovbestemmelser, således at der ikke levnes mulighed for tvivl hos skatteyderen om kendelsens rigtighed, og her har vi nok endnu ikke nået det ideale. Forslagsstillerne mener ikke, at landsskatteretten på